YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

15 päivänä toukokuuta 2008 *

Asiassa C-442/04,

jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 21.10.2004,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään E. Braquehais Conesa ja M. A. Sampol Pucurull, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J. Monteiro ja F. Florindo Gijón,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. van Rijn ja F. Jimeno Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J. Makarczyk, P. Kūris (esittelevä tuomari), J.-C. Bonichot ja C. Toader,

julkisasiamies: Y. Bot,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 31.1.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kanteellaan Espanjan kuningaskunta vaatii vuosittaisen pyyntiponnistuksen enimmäistason vahvistamisesta tietyille alueille ja kalastuksille 19.7.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1415/2004 (EUVL L 258, s. 1) 1–6 artiklan kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1954/2003

2 Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 (EYVL L 358, s. 59) 4 artiklan 1 kohdan mukaan ”neuvosto vahvistaa yhteisön toimenpiteitä, jotka koskevat vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kestävän kalastustoiminnan harjoittamista”. Saman artiklan 2 kohdan f alakohdassa näiden toimenpiteiden joukossa mainitaan pyyntiponnistuksen, jolla tarkoitetaan kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa, ja kun on kyse joukosta aluksia, joukon kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa, rajoittamiseksi tarkoitetut toimenpiteet.

3 Yksi näistä toimenpiteistä on tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalavaroja koskevan pyyntiponnistuksen hallinnoinnista, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 685/95 ja (EY) N:o 2027/95 kumoamisesta 4.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1954/2003 (EUVL L 289, s. 1), jonka 1 artiklassa määritellään perusteet ja menettelyt pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmälle ICES-alueilla V, VI, VII, VIII, IX ja X sekä CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0.

4 Asetuksen N:o 1954/2003 johdanto-osan toisen ja neljännen perustelukappaleen mukaan asetuksella pyritään erityisesti, sen jälkeen kun Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyssä asiakirjassa (EYVL 1985, L 302, s. 23; jäljempänä liittymisasiakirja) määritellyn, tietyille alueille ja tiettyihin kalavaroihin pääsyä koskevan järjestelmän voimassaolo päättyi 31.12.2002, mukauttamaan uuteen oikeudelliseen tilanteeseen tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalakantoja koskevasta pyyntiponnistusten hallinnosta 27.3.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 685/95 (EYVL L 71, s. 5) ja tiettyjä

yhteisön kalastusalueita ja kalakantoja koskevasta pyyntiponnistusten hallintojärjestelmästä 15.6.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2027/95 (EYVL L 199, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.1.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 149/1999 (EYVL L 18, s. 3), ja säätämään, ettei kokonaispyyntiponnistus kyseisillä alueilla kasva.

5 Asetuksen (EY) N:o 1954/2003 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Pohjakalalajien sekä tiettyjen nilviäisten ja äyriäisten pyyntiä koskevat toimenpiteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Lukuun ottamatta 6 artiklan 1 kohdassa määriteltyä aluetta jäsenvaltioiden on:

a) arvioitava vuosittaisina keskiarvoina aluksilla, joiden kokonaispituus on vähintään 15 metriä, vuosina 1998–2002 harjoitettujen kalastusten pyyntiponnistuksen tasot kullakin 1 artiklassa tarkoitetulla ICES- ja CECAF-alueella pohjakalalajien, syvänmeren kantojen kalastukseen sovellettavista kalastusmahdollisuuksien saamista koskevista erityisistä vaatimuksista ja niihin liittyvistä edellytyksistä 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2347/2002 kattamia lajeja lukuun ottamatta, isokampasimpukoiden, isotaskurapujen ja hämähäkkirapujen kalastuksen osalta tämän asetuksen liitteen mukaisesti. Pyyntiponnistuksen laskemista varten on mitattava aluksen kalastuskapasiteetti alukseen asennetun tehon ilmaisevina kilowatteina (kW).

b) osoitettava a alakohdan mukaisesti arvioidut, a alakohdassa määriteltyjen kalastusten pyyntiponnistuksen tasot kullekin ICES-alueelle tai CECAF-alueelle kunkin a alakohdassa mainitun kalastuksen osalta.

– –”

6 Asetuksen N:o 1954/2003 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kalastusalusten, joiden kokonaispituus on enintään 15 metriä, pyyntiponnistuksesta tehdään kokonaisarvio jokaisen kalastuksen sekä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alueen osalta vuosilta 1998–2002.

2. Kalastusalusten, joiden kokonaispituus on enintään 10 metriä, pyyntiponnistuksesta tehdään kokonaisarvio jokaisen kalastuksen sekä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alueen osalta vuosilta 1998–2002.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden alusten pyyntiponnistus rajoitetaan 1 ja 2 kohdan mukaisesti arvioituun pyyntiponnistuksen tasoon.”

7 Asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklassa perustetaan lisäksi erityinen pyyntiponnistusjärjestelmä biologisesti herkälle alueelle, jota rajoittaa Irlannin rannikko, ja jota varten ”jäsenvaltioiden on arvioitava vuosittaisina keskiarvoina aluksilla, joiden kokonaispituus on vähintään 10 metriä, vuosina 1998–2002 harjoitettujen kalastusten pyyntiponnistusten tasot, asetuksen (EY) N:o 2347/2002 kattamia lajeja lukuun ottamatta, isokampasimpukoiden, isotaskurapujen ja hämähäkkirapujen pyynnin osalta ja osoitettava arvioidun pyyntiponnistuksen tasot kunkin lajin kalastukselle”.

8 Asetuksen N:o 1954/2003 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään vielä, että jäsenvaltioiden Euroopan yhteisöjen komissiolle ilmoittamien tietojen perusteella jälkimmäinen tekee Euroopan unionin neuvostolle ehdotuksen asetukseksi, jossa vahvistetaan vuosittainen pyyntiponnistuksen enimmäistaso kunkin jäsenvaltion sekä 3

ja 6 artiklassa määritellyn alueen ja lajin kalastuksen osalta, ja että neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta näistä tasoista. Neuvosto antoi tämän säännöksen perusteella asetuksen N:o 1415/2004.

Asetus N:o 1415/2004

9 Asetuksessa N:o 1415/2004 säädetään seuraavaa:

”1 artikla

Aihe

Tällä asetuksella vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sekä kullekin asetuksen (EY) N:o 1954/2003 3 ja 6 artiklassa määritellylle alueelle ja kalastukselle vuosittaisen pyyntiponnistuksen enimmäistaso.

2 artikla

Enimmäistasot

1. Vuosittaisen pyyntiponnistuksen enimmäistasot asetuksen – – N:o 1954/2003 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuille alueille vahvistetaan lajiryhmittäin, alueittain, kalastuksittain ja jäsenvaltioittain tämän asetuksen liitteessä I.

2. Vuosittaisen pyyntiponnistuksen enimmäistasot asetuksen – – N:o 1954/2003 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle alueelle vahvistetaan lajiryhmittäin, alueittain, kalastuksittain ja jäsenvaltioittain tämän asetuksen liitteessä II.

3 artikla

Alueen kautta kulkeminen

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että pyyntiponnistusten jakaminen alueittain, kuten se on määritelty asetuksen – – N:o 1954/2003 3 ja 6 artiklassa, ei johda siihen, että kalastukseen käytetään enemmän aikaa verrattuna viiteajanjakson aikana harjoitettuihin pyyntiponnistustasoihin.

2. Pyyntiponnistuksen vahvistamista sen seurauksena, että alus kulkee sellaisen alueen kautta, jolla kalastusta ei ole harjoitettu viiteajanjakson aikana, ei saa käyttää kalastamisen harjoittamiseen kyseisellä alueella. Kunkin jäsenvaltion on rekisteröitävä kyseisenlainen pyyntiponnistus erikseen.

4 artikla

Menetelmät

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että pyyntiponnistuksen rekisteröimisessä käytettävä menetelmä on sama, jota käytetään pyyntiponnistuksen tasojen arviointiin asetuksen – – N:o 1954/2003 3 ja 6 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Yhteensovittaminen muiden pyyntiponnistusrajoitusjärjestelmien kanssa

Liitteissä I ja II vahvistetut vuosittaisen pyyntiponnistuksen enimmäistasot eivät rajoita elvytyssuunnitelmien mukaisesti vahvistettuja pyyntiponnistusrajoituksia eivätkä muita yhteisön lainsäädännön mukaisia hoitotoimenpiteitä edellyttäen, että vahvistettua alempaa pyyntiponnistustasoa noudatetaan.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.”

Asian käsittely ja asianosaisten vaatimukset

10 Espanjan kuningaskunnan vaadittua 29.1.2004 nostamallaan kanteella, joka kirjattiin asianumerolla C-36/04, asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artiklan kumoamista on

tämän asian käsittelyä päätetty 2.3.2005 lykätä, kunnes kanne on tuomiolla ratkaistu.

11 Komissio hyväksyttiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 9.3.2005 antamalla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia esillä olevassa asiassa.

12 Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi asiassa C-36/04, Espanja vastaan neuvosto, 30.3.2006 antamallaan tuomiolla (Kok. 2006, s. I-2981) kanteen, joka koski pelkästään asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artiklan kumoamista, ja katsoi, ettei säännöksiä voitu erottaa asetuksen muista osista, minkä vuoksi vaatimukset jätettiin tutkimatta.

13 Tämän tuomion ja esillä olevaa asiaa koskevan oikeudenkäynnin jatkamisen jälkeen Espanjan kuningaskunta on vastauksessaan nimenomaisesti esittänyt asetusta N:o 1954/2003 koskevan lainvastaisuusväitteen ja uudistanut aikaisemmin esittämänsä vaatimukset asetuksen N:o 1415/2004 1–6 artiklan kumoamisesta ja vastaajana olevan toimielimen velvoittamisesta korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Neuvosto ja komissio ovat vaatineet kanteen hylkäämistä ja Espanjan kuningaskunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lainvastaisuusväitteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

15 Neuvoston mielestä Espanjan kuningaskunnan esittämää asetuksen N:o 1954/2003 lainvastaisuusväitettä ei voida ottaa tutkittavaksi, koska ensinnäkin se on esitetty liian

myöhään eli kannekirjelmän sijasta vasta vastauskirjelmässä, ja toisaalta jäsenvaltio ei missään tapauksessa voi riitauttaa mainitun asetuksen pätevyyttä enää sen jälkeen, kun EY 230 artiklan viidennessä kohdassa vahvistettu määräaika on päättynyt.

16 Se korostaa yhtäältä, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdassa kielletään uusien perusteiden esittäminen oikeudenkäynnin kestäessä ja että Espanjan kuningaskunnan edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan neuvosto nostaman kanteen hylkäämistä ei voida pitää tässä säännöksessä tarkoitettuna uutena seikkana.

17 Toisaalta neuvosto huomauttaa, että jos jäsenvaltio voisi riitauttaa yhteisön säädöksen pätevyyden EY 230 artiklan viidennessä kohdassa vahvistetun määräajan umpeuduttua lainvastaisuusväitteellä aina, kun jokin toimielin antaa kyseisen asetuksen täytäntöönpanosäädöksen, sellaisia yhteisön säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, voitaisiin riitauttaa loputtomiin, mikä olisi neuvoston mielestä vastoin kanteiden nostamisen määräaikojen tarkoitusta eli oikeusvarmuuden takaamista. Vaikka Espanjan kuningaskunta on riitauttanut asetuksen N:o 1954/2003 yllämainitussa määräajassa edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan neuvosto ja vaikka kyseessä ei ole päätös, on tapaukseen kuitenkin mahdollista soveltaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan yhteisön toimielinten tekemän päätöksen adressaatti, joka ei ole riitauttanut sitä EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätyssä määräajassa, ei voi vedota sen lainvastaisuuteen, koska päätöksestä on tullut vastaanottajan osalta lopullinen (asia 52/83, komissio v. Ranska, tuomio 15.11.1983, Kok. 1983, s. 3707, 10 kohta; asia C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf, tuomio 9.3.1994, Kok. 1994, s. I-833, Kok. Ep. XV, s. I-67, 13 kohta ja asia C-239/99, Nachi Europe, tuomio 15.2.2001, Kok. 2001, s. I-1197, 29 kohta).

18 Neuvostoa väliintulijana tukeva komissio, joka myös vaatii kanteen hylkäämistä perusteettomana, toteaa, että asetus N:o 1954/2003 ja asetus N:o 1415/2004, jolla edellinen vain pannaan täytäntöön, ovat niin läheisessä yhteydessä toisiinsa, että käsiteltävänä oleva kanne on vain lähes sanatarkka toisinto kanteesta, joka johti tuomioon edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan neuvosto. Käsiteltävänä oleva

kanne ei tosiasiallisesti kohdistu asetukseen N:o 1415/2004 vaan pikemminkin asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artiklaan, eikä yhdessäkään kanneperusteista mainita erityisesti tai suoraan asetusta N:o 1415/2004. Vaatiessaan nyt vireillä olevan menettelyn jatkamista edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan neuvosto annetun tuomion julistamisen jälkeen Espanjan kuningaskunta itse asiassa pyrkii välttämään kyseisen tuomion vaikutukset. Kanteen hylkäämisen jälkeen nyt käsiteltävältä kanteelta ”puuttuu kohde”.

19 Toisaalta kantaja ei komission mukaan voi vedota sellaisen säädöksen lainvastaisuuteen, josta se on voinut nostaa kumoamiskanteen. Lisäksi tämä väite ei koske oikeusjärjestyksen perusteita koskevaa kysymystä, joten se on esitettävä nimenomaisesti jo kannekirjelmässä. Se on esitetty määräajan päättymisen jälkeen ja merkitsee siten vetoamista uuteen perusteeseen ja alkuperäisen vaatimuksen muuttamista yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 42 artiklan vastaisesti. Näistä syistä komissio katsoo, että käsiteltävänä oleva kanne on hylättävä ilman, että asiakysymystä tarvitsee tutkia.

20 Espanjan kuningaskunta toteaa, että asetuksilla N:o 1954/2003 ja N:o 1415/2004 on välitön juridinen yhteys ja että edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan neuvosto annettu tuomio on uusi tosiseikka ja oikeudellinen seikka, joka on tullut esiin menettelyn aikana, minkä vuoksi sen esittämä lainvastaisuusväite on otettava tutkittavaksi. Se lisää, että lainvastaisuusväite ei ole vastoin oikeusvarmuuden eikä oikeusvoiman periaatteita, koska se on määräajassa nostanut kumoamiskanteen perusasetuksesta ja täytäntöönpanoasetuksesta ja koska yhteisöjen tuomioistuin ei ole edellisessä tuomiossaan lausunut asiakysymyksestä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

21 EY 241 artiklassa määrätään, että ”vaikka 230 artiklan viidennessä kohdassa mainittu määräaika on päättynyt, asianosainen voi riidassa, joka koskee Euroopan parlamentin

ja neuvoston yhdessä antamaa asetusta taikka neuvoston, komission tai [Euroopan keskuspankin] asetusta, vaatia yhteisön tuomioistuimessa 230 artiklan toisessa kohdassa mainitulla perusteella, että asetusta ei sovelleta".

22 Tästä artiklasta seuraa, että jäsenvaltio voi oikeudenkäynnin yhteydessä riitauttaa sellaisen asetuksen lainmukaisuuden, jota vastaan se ei ole nostanut kumoamiskannetta ennen EY 230 artiklan viidennessä kohdassa säädetyn määräajan päättymistä. Tältä osin on huomattava, että koska jäsenvaltioiden oikeutta nostaa kumoamiskanne asetuksesta ei ole rajoitettu, seuraisi neuvoston ja komission esittämän, prosessinedellytysten puuttumista koskevan väitteen, jonka mukaan jäsenvaltio ei pääasiallisesti voi vedota asetuksen lainvastaisuuteen edellä mainitun määräajan päättymisen jälkeen, koska se olisi voinut vaatia sen kumoamista kyseisessä määräajassa, hyväksymisestä, että jäsenvaltiolta vietäisiin oikeus kyseenalaistaa oikeudenkäynnin yhteydessä asetuksen pätevyys ja vaatia yhteisöjen tuomioistuimessa asetuksen jättämistä soveltamatta. Tällainen ratkaisu on, kuten julkisasiamies ratkaisuehdotuksensa 61 kohdassa toteaa, ristiriidassa itse EY 241 artiklan sisällön kanssa, koska siinä annetaan tämä oikeus "asianosaisille" (ks. asia C-11/00, komissio v. EKP, tuomio 10.7.2003, Kok. 2003, s. I-7147, 76 kohta), joten on syytä sivuuttaa tämä väite prosessinedellytysten puuttumisesta.

23 Siltä osin kuin kyse on neuvoston ja komission väitteestä, joka koskee prosessinedellytysten puuttumista siitä johtuen, että Espanjan kuningaskunta on esittänyt lainvastaisuusväitteen myöhässä, on riidatonta, että lainvastaisuusväite esitettiin nimenomaisesti vastauskirjelmässä sen jälkeen, kun edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan neuvosto oli annettu tuomio, jolla hylättiin kantajan esittämä asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artiklan kumoamista koskenut kanne, vaikka tällainen väite, jotta se voidaan ottaa tutkittavaksi, on periaatteessa esitettävä kannekirjelmässä, ja toisaalta kanteen hylkäämistä ei voi Espanjan kuningaskunnan esittämän vastaisesti pitää työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna uutena tosiseikkana tai oikeudellisena seikkana, joka on tullut esiin käsittelyn aikana (ks. tähän liittyen asia 11/81, Dürberck v. komissio, tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1251, 17 kohta).

24 Tässä tapauksessa kannekirjelmästä kuitenkin ilmenee, että Espanjan kuningaskunta vaatii asetuksen N:o 1415/2004 1–6 artiklan eli säädöksen kaikkien artiklojen kumoamista pelkästään sillä perusteella, että niillä pannaan täytäntöön asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artikla, joiden lainmukaisuuden se riitauttaa, kun se väittää, että nämä artiklat ovat syrjintäkiellon periaatteen vastaisia, ja että neuvosto on asetuksen 6 artiklan hyväksyessään käyttänyt harkintavaltaansa väärin. Kuitenkin esittäessään nimenomaisesti vastauskirjelmässään lainvastaisuusväitteen koko asetuksen N:o 1954/2003 osalta Espanjan kuningaskunta ei esitä väitteensä tueksi muita perusteita kuin ne, jotka on jo mainittu kannekirjelmässä ja joihin neuvosto on voinut ottaa kantaa jo vastineessaan. Tästä käy ilmi, että asetuksen N:o 1954/2003 lainvastaisuutta koskeva väite sisältyi implisiittisesti mutta selvästi kannekirjelmään, joten lainvastaisuusväitteen myöhästymisestä johtuvaa prosessinedellytysten puuttumista koskeva väite on samoin hylättävä.

25 On huomattava lisäksi, että Espanjan kuningaskunnan asetusta N:o 1954/2003 kohtaan esittämä lainvastaisuusväite ei ole ristiriidassa oikeusvoiman kanssa. Oikeusvoima nimittäin koskee vain oikeuden päätöksellä nimenomaisesti tai välttämättä ratkaistuja tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja (yhdistetyt asiat C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P, C-251/99, C-252/99 P ja C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij NV ym. v. komissio, tuomio 15.10.2002, Kok. 2002, s. I-8375, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Yhteisöjen tuomioistuin ei ole kuitenkaan edellä mainitussa asiassa Espanja vastaan neuvosto ottanut kantaa asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artiklaan, jotka ovat lainvastaisuusväitteen kohteena nyt esillä olevassa asiassa, vaan on hylännyt niiden kumoamista koskevat vaatimukset sillä perusteella, että niitä ei voida ottaa tutkittavaksi.

26 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että Espanjan kuningaskunnan esittämä lainvastaisuusväite voidaan ottaa tutkittavaksi ja sen tueksi esitetyt perustelut, jotka koskevat ensinnäkin syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista ja toisekseen harkintavallan väärinkäyttöä, on syytä tutkia aineellisesti.

Lainvastaisuusväitteen perusteltavuus

Syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskeva peruste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

27 Espanjan kuningaskunta väittää EY 12 artiklaan ja EY 34 artiklan 2 kohtaan vedoten, että asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artikla, jotka pannaan täytäntöön asetuksella N:o 1415/2004, sisältävät elementtejä, jotka syrjivät espanjalaisia aluksia suhteessa muiden jäsenvaltioiden aluksiin, koska neuvosto ei ole ottanut huomioon liittymisasiakirjan määräyksistä johtuvaa espanjalaisten alusten erityisasemaa. Nämä syrjivät elementit koskevat sekä viiteajanjaksoa, jota näissä artikloissa on käytetty pyyntiponnistuksen laskemista varten, että asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklan 1 kohdassa määritellyn biologisesti herkän alueen rajaamista.

28 Käytetty viiteajanjakso 1998–2002 ensinnäkin vastaa todella ajanjaksoa, jonka aikana Espanjan kuningaskuntaan sovellettiin, johtuen 31.12.2002 saakka voimassa olleesta siirtymävaiheen järjestelystä, joka vahvistettiin liittymisasiakirjassa, kalastuksen osalta rajoituksia, jotka menivät pidemmälle kuin muihin jäsenvaltioihin sovellettavat rajoitukset. Vuodesta 1996 alkaen, sen jälkeen kun siirtymävaiheen järjestelyä oli vuoden 1995 aikana tarkistettu asetuksilla N:o 685/95 ja N:o 2027/95, vain espanjalaiseen laivastoon sovellettiin järjestelyä, jossa yhtäältä rajoitettiin pääsyä liittymissopimuksen 158 artiklassa mainituille ICES-alueille V b, VI, VII ja VIII a, b, d ja e ja toisaalta alusten samanaikaista läsnäoloa herkällä ”Irish Box” -alueella, joka nyttemmin osittain kuuluu asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklan 1 kohdassa määriteltyyn biologisesti herkkään alueeseen. Tämän vuoksi, koska jäsenvaltiot eivät olleet samassa tilanteessa viiteajanjakson kuluessa, kyseisen viitejakson käyttäminen laskettaessa pyyntiponnistuksen määrää merkitsee siirtymävaiheen toimien, ja siten kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän, jatkumista.

29 Toiseksi biologisesti herkän alueen määrittäminen ja tämän alueen vuosittaisen pyyntiponnistuksen enimmäistason laskutapa syrjii Espanjan kuningaskunnan mukaan espanjalaisia aluksia ja merkitsee yritystä soveltaa edelleen samanlaisia, samoin espanjalaisia aluksia syrjiviä toimia, joita sovellettiin entiseen Irish Boxiin. Asetuksen N:o 1954/2003 seitsemännessä perustelukappaleessa tämän alueen rajaamiselle esitettyä perustetta, alueen suurta kummelitursken poikasten keskittymää, käytetään todellisuudessa vain oikeuttamaan syrjivien toimien käytön jatkaminen.

30 Neuvosto katsoo, että pyyntiponnistuksen rajoittaminen on keino rajoittaa tiettyjen alusten kalastuspäivien määrää eräillä, kalavarojen säilyvyyden turvaamiseksi ja tietyille kalalajeille asetettujen pyyntirajoitusten tehostamiseksi määritellyillä alueilla. Se esittää, että pyyntiponnistuksen rajoittaminen kunkin maan alusten kaikilla alueilla ja kunkin lajin kalastuksen osalta toteuttamien ponnistusten perusteella aikavälillä 1998–2002 siten kuin asetuksessa N:o 1954/2003 määrätään, koskee kaikkia yhteisön kalastusaluksia riippumatta kansalaisuudesta, joten näkyvää syrjintää kansalaisuuden perusteella ei tapahdu. Siinä tapauksessa, että kaikki peitellyn syrjinnän muodot ovat samalla tavalla kiellettyjä, on neuvoston mukaan kuitenkin otettava huomioon oikeuskäytäntö, jonka mukaan toimenpidettä on pidettävä syrjivänä vain silloin, jos se on mielivaltainen eli siltä puuttuu oikeusperuste ja se perustuu kriteereille, jotka eivät ole luonteeltaan objektiivisia (asia 106/81, Kind v. Euroopan yhteisö, tuomio 15.9.1982, Kok. 1982, s. 2885, 22 kohta; asia 179/84, Bozzetti, tuomio 9.7.1985, Kok. 1985, s. 2301, 34 kohta ja asia C-353/92, Kreikka v. neuvosto, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. I-3411, 25 kohta). Kuitenkin tässä tapauksessa pyyntiponnistuksen rajoittamiseksi käytetty kriteeri eli välittömästi edeltävän ajanjakson pyyntiponnistus on täysin perusteltu, sopiva ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteinen toimenpide.

31 Lisäksi neuvosto toteaa, että kantaja ei ole osoittanut, että sille asetuksilla N:o 685/95 ja N:o 2027/95 asetetut pyyntiponnistuksen rajoitukset olisivat muille jäsenvaltioille asetettuja tiukemmat tai että espanjalaisten alusten pyyntiponnistus olisi ollut suurempi kuin mitä todellisuudessa oli tehty 1998–2002, jos rajoituksia ei olisi ollut.

32 Neuvosto toteaa asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklassa määritellyllä biologisesti herkällä alueella tapahtuvan pyyntiponnistuksen rajoituksen osalta, että pyyntiponnistuksen erityisellä rajoittamisella tällä alueella pyritään välttämään se, että suuria alueita (ICES- ja CECAF-alueet) koskeva rajoitus johtaisi siihen, että pyyntiponnistus keskittyisi kyseisenkaltaisille erityisille alueille, joilla on suuri kummelituskan poikasten keskittymä. Tämä alue ei ole sama kuin Irish Box, koska se kattaa alle puolet siitä, joten vaikka Espanjan kuningaskunnalle asetuksilla N:o 685/95 ja N:o 2027/95 tällä alueella määrätyt rajoitukset olisivat kireämmät kuin muihin jäsenvaltioihin sovellettavat rajoitukset ja vaikka espanjalaisten alusten pyyntiponnistus tällä alueella olisi ajanjaksolla 1998–2002 ilman rajoituksia ollut suurempi, ei ole osoitettu, että tällä olisi kielteisiä seurauksia espanjalaisille aluksille.

33 Komissio huomauttaa, että asetuksessa N:o 1954/2003 määrätty pyyntiponnistuksen laskutapa on sama kaikille jäsenvaltioille, ja väittää, että viiteajanjakso 1998–2002 ei merkitse minkäänlaista syrjintää espanjalaisten alusten vahingoksi. Se huomauttaa tältä osin, että vaikka pyyntiponnistuksen enimmäismäärät on määrätty vuonna 1995 käyttöön otetun järjestelmän mukaan teoreettisten tietojen perusteella, pyyntiponnistuksen enimmäistasot on nyttemmin laskettava asetuksen N:o 1954/2003 mukaan objektiivisen kriteerin perusteella eli edeltävän, edustavan ajanjakson toteutuneiden pyyntiponnistusten mukaan.

34 Biologisesti herkkien alueiden osalta komissio on sitä mieltä, että ajanjakso 1998–2002 on hyvä viiteajanjakso, kun lasketaan pyyntiponnistuksen määrää tällä alueella, joka ei ole kokonaan yhteneväinen Irish Boxin kanssa, koska kyseinen viiteajanjakso kuvaa espanjalaisten alusten todellista pyyntiponnistusta eikä aiheuta Espanjalle mitään vahinkoa. Espanja on komission mukaan ryhtynyt kalastamaan intensiivisesti tietyillä Irish Boxiin rajoittuvilla alueilla, jotka nykyisin kuuluvat biologisesti herkkään alueeseen, ja tämä pyyntiponnistus otetaan nyttemmin huomioon pyyntiponnistuksessa, jonka se voi tehdä koko alueella. Espanjan kuningaskunta ei sitä paitsi ole esittänyt mitään seikkoja, jotka osoittaisivat, että Irish Boxin alueella voimassa oleva raja olisi vähentänyt Espanjan alusten kalastusta tai että rajaa olisi edes saavutettu.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

35 EY 34 artiklan 2 kohdassa ilmaistu syrjintäkiellon periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tapauksia kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. asia C-44/94, Fishermen's Organisations ym., tuomio 17.10.1995, Kok. 1995, s. I-3115, 46 kohta; asia C-304/01, Espanja v. neuvosto, tuomio 9.9.2004, Kok. 2004, s. I-7655, 31 kohta ja asia C-141/05, Espanja v. neuvosto, tuomio 8.11.2007, Kok. 2007, s. I-9485, 40 kohta).

36 Käsiteltävässä tapauksessa asetuksen N:o 1954/2003 3, 4 ja 6 artiklaa, joita Espanjan kuningaskunta väittää lainvastaisiksi, sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin samalla tavalla. Erityisesti viiteajanjakso 1998–2002, jonka mukaan arviointi ja pyyntiponnistusmäärien jako näiden säännösten perusteella tehtiin näissä säännöksissä tarkoitetuille eri lajien kalastuksille ja alueille, oli sama koko Euroopan yhteisössä. Pyyntiponnistuksen rajoitusta, joka määräytyi kunkin kansallisen laivaston näillä alueilla ja näiden lajien kalastuksissa tämän ajanjakson aikana tosiasiallisesti tekemän ponnistuksen perusteella, sovelletaan siis kaikkiin yhteisön kalastusaluksiin niiden kansallisuudesta riippumatta. Näiden säännösten mukaisia toimia ei voi näin ollen pitää Espanjan kuningaskuntaa syrjivinä, ellei tämä väittämällään tavalla ollut muihin jäsenvaltioihin nähden erilaisessa tilanteessa silloin, kun toimista päätettiin, ja ellei tarvittaessa voida objektiivisesti perustella sitä, että Espanjan kuningaskuntaan sovelletaan samanlaista pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmää kuin muihin jäsenvaltioihin.

37 Tältä osin on todettava, samoin kuin julkisasiamies Léger toteaa edellä mainitussa, 30.3.2006 annettuun tuomioon johtaneessa asiassa Espanja vastaan neuvosto antamansa ratkaisuehdotuksen 61 ja 62 kohdassa, joihin julkisasiamies viittaa nyt käsiteltävässä asiassa annetun ratkaisuehdotuksen 95 kohdassa, että Espanjan kuningaskuntaan on sen Euroopan unioniin liittymisestä lähtien ja 31.12.2002 saakka sovellettu

eräitä rajoitteita koskien tiettyjä alueita ja kalavaroja ja että sen tilanne huolimatta progressiivisesta siirtymästä kohti muiden jäsenvaltioiden tilannetta on ollut poikkeuksellinen jakson loppuun saakka ja siten myös viiteajanjakson 1998–2002 aikana, jonka perusteella pyyntiponnistuksista on säännösten mukaan määrätty.

38 Liittymisasiakirjan 156–166 artiklassa on määritelty yhteisön vesialueille ja niiden varoihin pääsyä koskeva järjestelmä, joka rajoittaa espanjalaisten kalastusalusten mahdollisuuksia kalastaa tietyillä yhteisön vesialueilla. Liittymisasiakirjan 158 artiklassa, jonka Espanjan kuningaskunta mainitsee kanteessaan, määrätään erityisesti, että lupa kalastukseen ICES-alueilla V b, VI, VII ja VIII a, b ja d voidaan antaa 300 alukselle, jotka teknisine ominaisuuksineen on määritelty liittymisasiakirjan liitteessä IX olevassa nimiluettelossa. Samassa artiklassa määritellään ne ehdot, jotka säätelevät luettelossa olevien alusten samanaikaista läsnäoloa mainituilla alueilla. Tämän lisäksi siinä rajataan Irish Box pois kalastusalueiden joukosta. Liittymisasiakirjan 166 artiklassa tarkennetaan, että 156–164 artiklassa määritelty järjestelmä on voimassa yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmän perustamisesta 25.1.1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1) 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn määräajan päättymiseen eli 31.12.2002 saakka. Liittymisasiakirjan 162 artiklassa määrätään kuitenkin tämän järjestelmän arviointi- ja mukauttamismenettelystä ja todetaan, että välttämättömiksi arvioidut mukautukset tulevat voimaan 1.1.1996.

39 Neuvosto on näin ollen 30.5.1994 antanut asetuksen (ETY) N:o 1275/94 Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan kalastusta koskevissa luvuissa määrättyä järjestelmää koskevista mukautuksista (EYVL L 140, s. 1) kuten myös asetukset N:o 685/95 ja N:o 2027/95, jotka on kumottu asetuksella N:o 1954/2003. Asetuksen N:o 1275/94 1 artiklassa säädetään Espanjan osalta, että liittymisasiakirjan 156–166 artiklassa vahvistettua vesialueille ja kalavaroihin pääsyä koskevaa järjestelmää mukautetaan 1.1.1996 alkaen asetuksen seuraavien artiklojen mukaisesti ja se sisällytetään tämän saman asetuksen 3 ja 4 artiklassa säädettyihin yhteisön toimenpiteisiin, joita sovelletaan kaikkiin yhteisön aluksiin. Saman asetuksen 3 artiklassa säädetään, että neuvosto toteuttaa yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20.12.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 (EYVL L 389, s. 1) 4 ja 8 artiklan

mukaisesti yhteisön toimenpiteitä, joilla vahvistetaan alueille ja kalavaroihin pääsyä koskevat edellytykset, jotka edellyttävät erityissäännöksiä liittymisasiakirjan 156–166 artiklan mukaisesti, ja että näiden toimenpiteiden on noudatettava periaatetta, jonka mukaan pyyntiponnistus, jonka taso on vahvistettu liittymisasiakirjan 158, 160, 164 ja 165 artiklassa, ei kasva. Tämän artiklan mukaisesti neuvosto on antanut asetuksen N:o 685/95, jossa määritellään 1.1.1996 alkaen voimassa olevat perusteet ja menettelytavat, joilla luodaan pyyntiponnistuksen hallintojärjestelmä ICES-alueilla V b, VI, VII, VIII, IX ja X sekä CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0. Tämä järjestelmä vakiinnutettiin asetuksella N:o 2027/95, jossa vahvistettiin jokaiselle jäsenvaltiolle kunkin lajin kalastuksen pyyntiponnistusten enimmäistaso. Irish Boxin osalta asetuksen N:o 685/95 3 artiklan 5 kohdassa säädettiin, että asianomaisten jäsenvaltioiden oli arvioitava omien alustensa pyyntiponnistus tällä alueella alustensa senhetkisen kalastuksen perusteella, lukuun ottamatta Espanjan kuningaskunnan lipun alla purjehtivia aluksia, joiden lukumäärä tällä alueella sai olla enintään 40.

40 Espanjan kuningaskunta oli näin ollen, kuten se huomauttaa, edellä esitetyn seurauksena muihin jäsenvaltioihin nähden erilaisessa asemassa silloin, kun asetus N:o 1954/2003 annettiin, johtuen erityisesti siitä, että liittymisasiakirjassa rajoitettuja kalastusmahdollisuuksia ei aikavälillä 1998–2002 kasvatettu, ja siitä, että espanjalaisten alusten samanaikainen enimmäismäärä Irish Boxissa rajattiin 40:een.

41 Se, että Espanjan kuningaskuntaan sovelletaan samaa muihin jäsenvaltioihin sovellettavaa pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmää, joka on luotu asetuksella N:o 1954/2003, on kuitenkin objektiivisesti oikeutettua. Järjestelmässä pyyntiponnistusta arvioidaan ensinnäkin menetelmällä, joka perustuu objektiivisiin tietoihin eli jokaisen jäsenvaltion todelliseen pyyntiponnistukseen kyseisillä alueilla ja kyseisten lajien kalastuksissa viiden edellisen vuoden aikana. Toisaalta järjestelmän tavoitteena on osaltaan turvata vesiluonnonvarojen säilyvyys huolehtimalla mainitun asetuksen neljännen perustelukappaleen mukaan siitä, ettei nykyinen kokonaispyyntiponnistus nouse.

42 Tältä osin on huomattava, että kalavarojen säilyttämisen tavoite ja kalastusta koskeva suhteellisen vakauden periaate ovat tärkeässä asemassa koko yhteisön lainsäädännössä tällä alalla, myös siinä, joka liittymisasiakirjasta alkaen asetuksen N:o 1954/2003 antamiseen asti on koskenut Espanjan kuningaskunnan yhdentymistä yhteisen kalastuspolitiikan yleiseen järjestelmään. Näin asetuksen N:o 1275/94 kolmannen perustelukappaleen mukaan ”uusilla määräyksillä on mahdollistettava Espanjan – – täydellinen yhdentyminen yhteisen kalastuspolitiikan yleiseen järjestelmään noudattaen täysin yhteisön säännöstöä ja erityisesti suhteellisen pysyvyyden periaatetta sekä vesialueille pääsyn vapauden periaatetta koskevia poikkeuksia, sellaisina kuin ne on säädetty – – asetuksessa N:o 3760/92”. Saman asetuksen neljännessä ja viidennessä perustelukappaleessa todetaan lisäksi, että ”vapaaseen vesialueille pääsyyn on liityttävä käytettyjen pyyntikapasiteettien valvontaa sen takaamiseksi, että kyseiset keinot soveltuvat käytössä oleviin kalavaroihin käytettäviksi” ja, että ”näiden mukautusten ei pidä aiheuttaa ICES- ja CECAF-alueilla olemassa olevien pyyntiponnistusten yleisten tasojen nousua eikä vaikuttaa kalavaroihin, joihin kohdistetaan määrällisiä pyyntirajoituksia”. Samoin asetuksen N:o 685/95 kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessa todetaan, että ”on välttämätöntä turvata nykyinen tasapainotilanne sekä yhteisön säännöstö, erityisesti suhteellisen vakauden periaate” ja ”varmistaa, että nykyisissä kokonaispyyntiponnistuksissa ei tapahdu kasvua liittymisasiakirjan piiriin kuuluvilla vyöhykkeillä ja kalakannoilla”.

43 Biologisesti herkän alueen, jolla sovelletaan asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklassa määriteltyä erityistä pyyntiponnistusjärjestelmää, osalta asiakirjoista käy ilmi, että se on vain osittain päällekkäinen Irish Boxin kanssa, koska se kattaa vähemmän kuin puolet jälkimmäisestä. Tämän vuoksi ei voida väittää, että tämän biologisesti herkän alueen määrittäminen ja vuosittaisen pyyntiponnistuksen enimmäistason laskentamenetelmä sille osoittaisi pyrkimystä jatkaa Irish Boxiin sovelletun kaltaisten toimenpiteiden soveltamista. Asetuksen N:o 1954/2003 seitsemännestä perustelukappaleesta ja 6 artiklasta ilmenee, että tämän artiklan mukaisen erityisen pyyntiponnistusrajoituksen tarkoituksena on myös kalavarojen säilyttäminen alueella, jossa esiintyy runsaasti kummelituskan poikasia, ja että käytetty pyyntiponnistuksen tason arviointitapa perustuu myös objektiiviseen kriteeriin eli kokonaispituudeltaan vähintään 10-metristen alusten pohjakalalajien kalastuksessa tekemän pyyntiponnistuksen vuosittaiseen keskiarvoon vuosina 1998–2002.

44 Edellä sanotusta seuraa, että huolimatta siitä, että Espanjan kuningaskunta oli muista jäsenvaltioista poikkeavassa tilanteessa, kun asetus N:o 1954/2003 annettiin, ei tämän asetuksen 3, 4 ja 6 artiklan voida katsoa merkitsevän syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista sen osalta.

45 Tämä kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Harkintavallan väärinkäyttöä koskeva kanneperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

46 Espanjan kuningaskunta väittää, että asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklan mukaisen biologisesti herkän alueen määrittämisen todellinen tavoite ei ole kummelituskan poikasten säilyttäminen vaan espanjalaisiin aluksiin kohdistuvan syrjinnän jatkaminen tällä alueella. Se huomauttaa Espanjan valtuuskunnan toukokuussa 2003 esittämän tutkimuksen perusteella, että on olemassa muita alueita, joiden biologiset ominaisuudet ovat samanlaiset, ja että tämäntyyppisiin toimiin, joiden tavoitteena on kummelituskan poikasten säilyttäminen, ryhtymisestä säädetään kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30.3.1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 850/98 (EYVL L 125, s. 1). Neuvosto on näin ollen käyttänyt väärin harkintavaltaansa, kun se on säätänyt asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklan.

47 Neuvosto toteaa lähinnä, että kanneperuste on tehoton, koska kanteen kohteena olevassa asetuksessa N:o 1415/2004 säädetään vain asetusta N:o 1954/2003 koskevista täytäntöönpanotoimista ja koska kyseinen asetus on säädetty jälkimmäisessä säädettyä menettelyä noudattaen siten, että mitään menettelyvaihetta ei ole laiminlyötyä.

48 Komission mukaan se, että muita biologisesti herkkiä alueita voi olla olemassa tai että muutkin toimet ovat mahdollisia, ei osoita, että harkintavaltaa olisi käytetty väärin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpidettä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin ainoastaan silloin, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi tai perustamissopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (asia C-331/88, FEDESA ym., tuomio 13.11.1990, Kok. 1990, s. I-4023, 24 kohta ja asia C-110/97, Alankomaat v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8763, 137 kohta).

50 Espanjan kuningaskunta ei kuitenkaan ole osoittanut, että asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklan mukainen erityinen pyyntiponnistusjärjestelmä kyseistä biologisesti herkkää aluetta varten olisi luotu yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden päämäärien kuin kummelitursken poikasten säilyttämiseksi. Lisäksi, kuten komissio huomauttaa ja julkiasiamies ratkaisuehdotuksensa 102 kohdassa toteaa, ei se, että nuorten meren eliöiden suojelua koskevat tekniset toimenpiteet voivat sisältyä myös johonkin toiseen asetukseen, tai se, että voi olla olemassa muitakin biologisesti herkkiä alueita, merkitse, että neuvosto olisi käyttänyt väärin harkintavaltaansa antaessaan asetuksen N:o 1954/2003 6 artiklan.

51 Näin ollen tämä kanneperuste on myös hylättävä perusteettomana.

52 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että Espanjan kuningaskunnan kanteensa tueksi esittämä väite asetuksen N:o 1954/2003 lainvastaisuudesta on hylättävä, ja kun mitään muuta asetuksen N:o 1415/2004 lainmukaisuutta koskevaa perustetta ei ole esitetty, on mainittu kanne hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

53 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos sitä on vaadittu. Koska neuvosto on vaatinut Espanjan kuningaskunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Espanjan kuningaskunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saman artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset